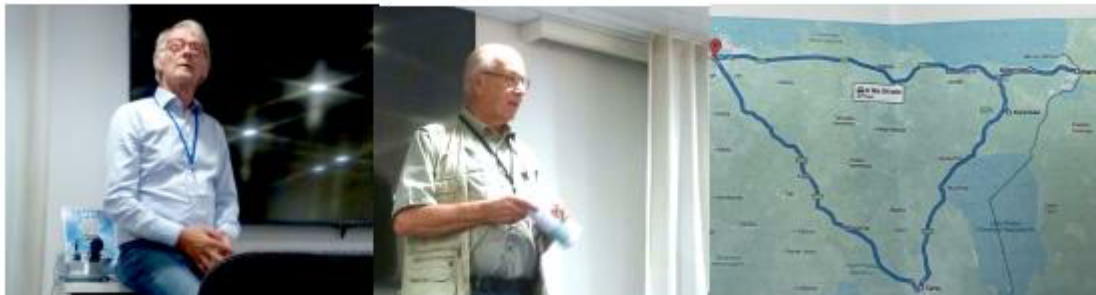

HISTORIEKLUBBEN I ESTLAND 5-8.9.2024

Väl ombord på m/s Finlandia, där vi hade ett eget kabinett, hälsade Derek oss välkomna och presenterade Nils-Erik Friis. Nisse gav oss sedan en inblick i vad som komma skulle.

Deltagarna bads presentera sig i korta ordalag.

Sjöfartsmuseet i Lennusadam hade nyligen genomgått en omfattande renovering och var högintressant. Det har sannerligen inte varit ett lyxliv ombord på ubåten!

Under resan till Tartu, Dorpat, berättade Nisse och Alpo Rusi om Estland.

Vi tog in på hotell Dorpat och intog supé på krogen Wilde ja Vine.

Följande morgon höll den unge och mycket engagerade historikern Robert Varik föredraget: The rise and the fall of Estonia from 1920 to 1944.

Efter föredraget hade vi en rundvandring i Tartu guidade av Kristel Sävborg. Hon var est, men talade en utmärkt svenska. Tartu gav ett mycket välvårdat och vackert intryck, med parker och skojiga statyer. Kristel var alldeles lysande.

Intill ses en staty av Gustav II Adolf. Det var en gåva från Sverige på 1920-talet, till minnet av att kungen lät grunda universitetet i Dorpat 1632. I sin visdom avlägsnade sovjetmakten statyn år 1950 och ersatte den med en staty av Lenin. Efter den nyvunna självständigheten beställdes Pekkaniska att flytta bort leninstatyn och 1992 restes ett nytt monument över Gustav II Adolf. Den nya statyn var dock mindre till formatet.

Lunchen äts på universitetskaféet. Därefter besågs, genom bussfönstret, Tartus gamla stadsdel med bevarade trähus.

På väg till Eesti Rahvamuuseum berättade Calle om flygfältet där Sovjets strategiska bombflyg hade varit stationerade. Det var orsaken till att Tartu under sovjettiden var stängt för utlänningar.

Muséet var välplanerat och mycket sevärt, med en intressant avdelning om den finsk-ugriska stammen. Utanför muséet sågs en byggnad där arkitekten uppenbarligen hade tagit sig en liten.

De mest uthålliga åkte sedan till Soomipoiste muuseumituuba i Äksi. Det handlar om ester som kämpade i finska armén mot ryssarna. Efter vapenvilan flydde en del till Sverige, en del återvände till Estland där det rådde kaos. De fortsatte sedan kampen mot Sovjet i tyska led.

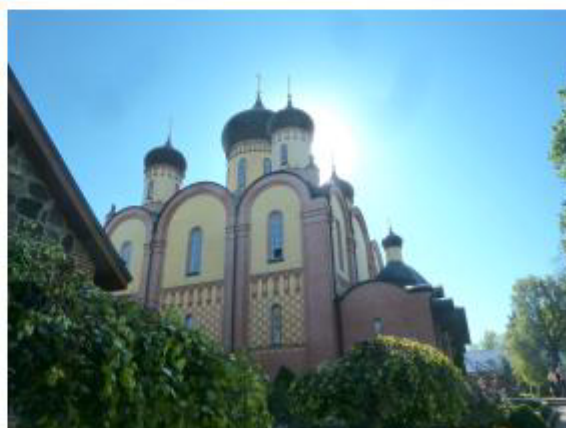

Ovan ses interiören av en "korsu". Till höger en lägesbild av ryska och tyska trupprörelser i Estland. Guiden talade estniska och Nisse simultantolkade.

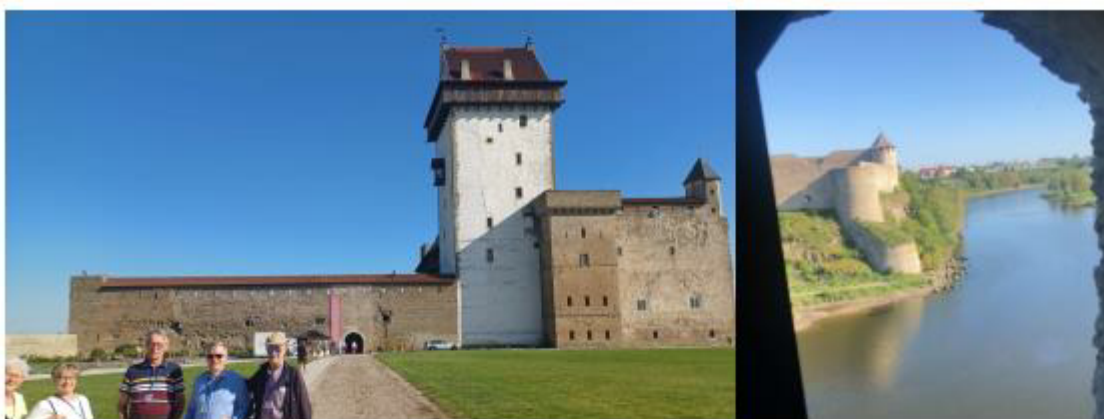

Den mycket händelserika dagen avslutades sedan med en supé på restaurang Chez André.

En del tog sig ännu en nattfösare på hotellet.

Följande morgon inleddes resan till Narva. På vägen besöktes Pühtitsa ortodoxa nunnekloster i Kuremäe. Vi guidades runt av en nunna. Hon talade engelska, men småningom övergick hon till ryska med Calle som tolk.

I Narva besökte vi Hermansborg, en massiv fästning på flodens västra strand. Vi tjuvtittade också på den ryska borgen på östra stranden. På borggården förberedde man sig för en konsert, vilket utmanade känsliga öron. Vi hade en rundvandring på museet.

Supén intogs på Hotell Narva.

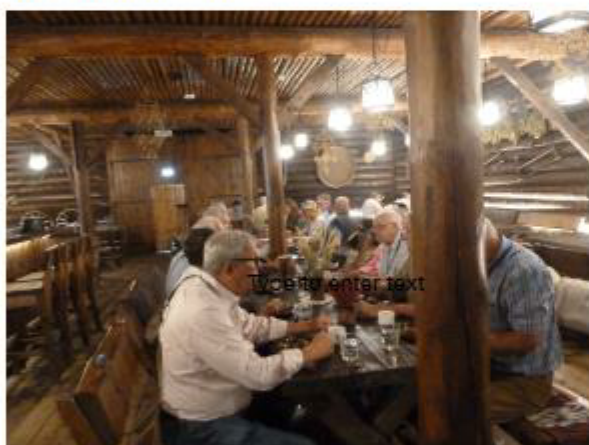
Följande dag besökte vi Kreenholms fabrik, i tiden en av de största textilfabrikerna i Europa.

Följande stopp gjordes vid Sinimäed kullarna, som skådeplats för strider i Stora nordiska kriget samt i första och andra världskriget. Ett stycke ifrån besökte vi ett litet krigsmuseum.

Sillamäe var också en stängd stad under sovjettiden, vilket berodde på att man här samlade olika experter för att utveckla kärnvapen, Statyn Atomium, i typisk sovjetisk stil, är ett minnesmärke från år 1987 över detta.

Den sista kaffepausen före ankomsten till Tallin avnjöts på ett hemtrevligt kafé i Viitna. Där togs gruppfotot nedan. Därefter bar det av till m/s Finlandia i Tallin, med supé. Nisse hade nog ombesörjt att ingen gick hungrig under resan. Nisse, Alpo Roselius och Calle är värda ett stort tack, liksom även de lokala förmågorna.

Göran Blomstedt